

קו:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ' פ"ה מהל' חסד
 מזה הל' ג:
 ב מ' פט"ו מהלכות מעש"ק
 הלכה א:
 יא ג ד מ' שם הלכה יג:
 יב ה מ' פט"ט מהל' מעש"ק
 הלכה ג:
 יג ו מ' פ"א מהלכות פסוה"מ
 הלכה ח:
 ד מ' פ"ב מהלכות ערכין הלכה
 ט:
 יד ה מ' שם הלכה י:
 טו ז מ' פט"ז מהל' מעש"ק
 הלכה יא:

רבינו גרשום

[illegible][illegible]

שיטה מקובצת

[illegible]

אימורין דגדול כו' ואיכא למימ
מעה כסף דמייתי נחשת השוה
הוי קומץ: תד"ה אפשר כו' בגין
עזים כדילפינן מקרא פרק שלש
עזים אחרים להסיקן (דעיד כ:).

הרי עלי עשרון פרק שלשה עשר מנחות

ידים ממנו בקומתו מן המחוזר של
ואין לחלק צין עשרון אחד לכמה
כתיב ממנו כדדריש להו התם וכיון
דרייהו אע"ג דנגעי כמו עשרון אחד

דלמא כולה חובה היא. ומי שקיל
קומץ קמח הוה ליה כל מה שבעלים
שיריים וכי קמץ דנדבה ומקטור לה
הוו להו [במקטירן] שיריים (שחשורו):
לעולם דחובה. לעולם שש עשים.
מקטירן צריש דקאמך דילמא אינו
שיריים יניחו וקמו להו צבל תקטירו
דמקטור ליה לקומץ דנדבה לשם עשים:
ואל המזבח לא יעלו. במזריה דההוא
הוא המזבח. וזוהי אזהרה.

ד'ר' אליעזר: הלכך ב מקטר לקומן
דנדהב מתנה ואומר אם איכא דגבה
בההוא כלי מהוי הקטרה מעליא ואי
לילה לחובה היא הקטרה קמייאת תא
הקטרה ודן לשם ענין: **ורבי יוסף** תא
ד'ר' אליעזר: הילכך לא מצי לאיתוי
צבדח מנא דפו לא (א) מקטר לקומן
קמחא) דלמא כוליה חובה וקס ישי
צבדח קטטרו: **אפשר דמייית** שיש
צבדח מנא וחד צבדח מנא. וקמין
ממגודל צרישא ומתנה אי כולה חובה
שפיר ואי לא הא דקמיינא ליהוי
מחובה ועמין דקמיינא (א) מכלי א' ליהוי
מחובה ופאן ולאוהא דנדה דכל
דכלי (א) אשר ומנע מנען לראש דלש
זה צד זה דרי שיגרו ראשי הקלחומא)
וזו לזו אי היכי דלישחרי דגבה דכלי
גדול הקומן דכלי קטן (א) ומקטרי
והדר דנדר דנדר נמי היא היא

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

אם בשר חטאת על המזבח כאליו
אשים ור"א סבר בתריה דההוא
הוא שהוא ראשית מן השאור, ואל
ולא כשמתכוין לר"ח נוחח (סוטה
קדורה היו נותנין עליה ב' גזרי
מנחה, והמתנדב שני גזרין יביא
גשה טעונין נמי קמילה (מעילה)

הוא תניא בהקומץ רבה (לעיל כד.)
דחק קפיוא בקבא אע"ג דעריב מ
ממין למה לי דמגע להו אי לאו משו
ס כיון דחדא מנחה נינהו וחד קומץ

חובה היא וכל ⁶ שהוא ממנו
א בבל תקטירו אמר ר' יהודה
עון בן פזי דמסיק להו לשום
אליעזר ^א דתניא רבי אליעזר
ניחוח ^א אתה מעלה ^א אבל
שום עצים אמר ליה רב אחא
רב אשי ודלמא דכולי עלמא
חובה בנדבה והכא בדרכי
פולגי דרבנן אית להו דרכי
ת ליה דרכי אליעזר אמר ליה
דך לרבי מותר לערב חובה
אליעזר לית ליה אפשר דמייתי
א וחד בחד מנא ומגע להו
א דרבי דכולי עלמא מותר לערב
דכולי עלמא אית להו דרכי
פלוגתא דרבי אליעזר בן יעקב
גי ^א דתנן אפי' מנחה של ס'
ס' לוג רבי אליעזר בן יעקב
מחה של ששים עשרון אין לה
אמר ² למנחה ולוג שמן רבנן
דאמרי ס' לוג וכל חד וחד
שקול ורבי סבר כר' אליעזר
אין לה אלא לוגה רבא ידיעין
היא דסני לה בחד לוג א'
הו דבעינן שני לוגין רב אשי
ניא גדול קמפולגי רבנן סברי
³ יצא ורבי סבר לא יצא והא

זמנא ^א דהתנן בקמן והביא גרדו
 לא יצא צריכא דאי איתמר
 אמרי רבנן משום דאדידו ואדידו
 ל התם דקא נפיש אימורין
 לה לרבי ואי איתמר בההיא
 בי אבל בהא אימא מודי להו
 (סימן עצי"ם וזה"ב י"ן עול"ה
 מתנ"י' יהי עלי "עצים לא
 ירין לבונה לא יפחות מקומין
 הם "האומר עלי לבונה לא
 המגרב מנחה ביא עמה קומין
 "את הקומין בחוץ חייב שני
 שני קמצים הרי עלי זה לב
 ב "כסף לא יפחות מזה "כסף
 ממועה כסף "פירשתי ואיני
 יתי יאה מביא עד שיאמר לא
 תגדבין עצים וכמה שני גזירין
 עצים רבי אומר עצים קרבן
 ולדברי "רבי עצים טעונים
 עצים: לבונה לא יפחות מן
 לת המנחה ומשמנה ואת כל
 דמנחה קומין אף לבונה נמי
 לך דבר שקרב לגבי מזבח
 מכל דבר שקרב למזבח ותו
 הא איכא עולת העוף איכא
 מוראה

וְקָרְבָן. נֶפֶשׁ כִּי תִקְרִיב קֶרֶבֶן מִן הַבְּהֵמָה
וְהַבְּרֵיָה: עֲלִים טְעוּנִים קָמִיָּה. שְׁמֵרָם
יִהְיֶה הַקֹּדֶשׁ כְּשֶׁאֵר קֶרֶבֶנוֹת: מִנְּךָ. דָּם
וְקָרְבָן (ו) סֶלֶקָא דַּעֲמָר דְּדוּדָא מִדְּמֵה
עוֹלָת הָעוֹף וּמִנְחַת נֹסְכִים וְהִילָכֵךְ
וְאִמְלִילָתָא קִמְיִיתָא קֹאֵי דְלִין לְךָ

חרות משה
 שות לבונה
 ומי סתם
 כמי (יוםא) שם
 פלגמיו בנחם אברי
 הן עמי, וסכ"א מעורר זורמן ויאלו לבי
 קרנ מבי קרנ רשמי מקריבו אומס
 המוח לא יעלו רמי יחוס קאי נמי אמר
 מושני גרירין, ולסח נקט שני
 קרנ מקרו ולדבריו רבי עמיצו שטובין קרימח. להבי
 שאל קרנ צורכרבי קרימח. שוק מן העמיס מעט
 דסריס סלן נחנח (שלי עד.) עורר לבחורם.

שיתין בחד מנא ומגע לאו וקמין.
דון צשי כלים ויקמוץ ומשמע החס
כרחיק הא דקאמרי' הכא ומגע לאו
קא יש לנו למעט שני עשרות צשי

לפרש שני כלים
תרגומים דהתם
ונחילתה שם נוגע
עתה משמע דלא
חובה בנדבה אבל
דשירי וא"כ לרבי
עשרונים נדרתי
ידון א' ואם פחות
לגלי עדיין כל מה
עוד עשרון אחד
בחד מנא וחד
להו עשרון מהאי
שכל חובה יוכל
שינין לעיל דפרק
מורה אמרה טוב
אלמרת ליקו ולינדר
לעשות כל מהאי
דכריי ש' ער דהוי
ליעזר בן יעקב ואין
בחד מנא וחד בחד
ומ"ך להו מעשרון
א' כי כלל חובה
ליה חיסר שמנה
א' יפחות משני
אמר עמי' אלכ
בגא' אחד כדאיתא
א' יפחות וכן
קליס דפרק שלשה
א' יא' פלוגי אז
א' ליעזר ד' כהן:
וקומן בדין חייב
כללא הוי מעלה

איפלו בה
יצא רבי אור
בהא ברא
קומין הוא
אמא מדור
בהתיא קאמ
לרבנן צריכא
תוד"ה שו"ר
יפחות משני
קמי^(ט) תמשה
מוקומ
לבונה המע
בויכין יטעוני
יפחות מדינה
נחשת לא י
יודע מה פי
ורה מעלייתא היא
ש ושימא כן פירס
סתם לן תנא דר
תנא דזנשים וד
ל צדוק פרק קמא
ייציבי בבית סחון
לאו לאפוקי בית
דרכי אלעזר
ש זיקבי עד שיקרי
יש זה לא מייר
עולה
אמא איבר
נתן למ"ד פסק כל
דלול חייל מין
כהנים לא פסיקא
וסא חיצה עים
טעון קמיצה הכל
מן רבא (גמ' כ:)
ידולמא

גמ' י' תנו רבנן ³ קרבן מלמד ⁴ והגורלות הפלנו על קרבן ⁵ וטעונין הגשה אמר רב ⁶ פפא לדברי רבי עזים צריכי כתיב ⁷ והרים ממנו בקומצו ללבונה להרמה רמנחה מה הררי עלי למוצב יביא לבונה וישתי ואיני יודע מה פירשתי ⁸ א' עולה איכא עורה לכהני

צַעֲמָנוּ שְׁלֵעוֹס לֹא לֶכָּךְ נִתְכוּחִין:
וְיוֹנִין הַגֵּשֶׁה. בְּזֶרֶךְ עֲרוֹמִים מַעֲבִירִים
תִּמְנָדָן אֲדָם טַעֲוִיִּים עֲלֵי הַסִּיקָן
לִמְנוּחָם וְאֵלֶּי וְיֹדַע אִיזֵם מִסֵּם
לְהַשְׁבִּיחַ וְאֵעִיג' דִּלְיוֹן נִקְטֵר כּוֹלוֹ רִי
עַד דְּכֵר נִקְטֵרָא) הֵייוֹ לְבוֹנֵה: וְסוֹ

ה שני גזירין. שני בקעים גדולים וכן הוא אומר. להו קרבן, אותן עמים טעוין עמים אחרים להקטירן עלי (ס''). ותר ליכא. ליהוי כולה למזבח הא איכא